

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 26 marca 1983 r.

Nr 11

TREŚĆ:
Poz.:

ZARZĄDZENIA:

- 58 — Ministra Górnictwa i Energetyki z dnia 15 marca 1983 r. zmieniające zarządzenie w sprawie warunków dostarczania energii cieplnej 121
- 59 — Ministra Komunikacji z dnia 16 marca 1983 r. w sprawie prowadzenia poszukiwań i ratownictwa statków powietrznych 121

58

ZARZĄDZENIE MINISTRA GÓRNICTWA I ENERGETYKI

z dnia 15 marca 1983 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie warunków dostarczania energii cieplnej.

Na podstawie art. 4 ust. 1 pkt 1 lit. a) ustawy z dnia 30 maja 1962 r. o gospodarce paliwowo-energetycznej (Dz. U. z 1962 r. Nr 32, poz. 150, z 1971 r. Nr 12, poz. 117, z 1976 r. Nr 12, poz. 71, z 1978 r. Nr 26, poz. 116 i z 1981 r. Nr 17, poz. 83) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Gospodarki Materiałowej z dnia 4 lipca 1977 r. w sprawie warunków dostarcza-

nia energii cieplnej (Monitor Polski Nr 18, poz. 104) w § 17 ust. 2 wyrazy „5‰” zastępuje się wyrazami „0,5‰”.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1983 r.

Minister Górnictwa i Energetyki: *C. Piotrowski*

59

ZARZĄDZENIE MINISTRA KOMUNIKACJI

z dnia 16 marca 1983 r.

w sprawie prowadzenia poszukiwań i ratownictwa statków powietrznych.

Na podstawie art. 50 ust. 2 ustawy z dnia 31 maja 1962 r. — Prawo lotnicze (Dz. U. Nr 32, poz. 153) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne.

§ 1. Zarządzenie ustala system poszukiwań i ratownictwa statków powietrznych, zwany dalej „systemem ratownictwa”.

§ 2. 1. System ratownictwa obejmuje przeprowadzanie poszukiwań i organizowanie akcji ratowniczej w razie zaginięcia lub innego wypadku statku powietrznego, zagrożenia bezpieczeństwa statku powietrznego albo przymusowego lądowania takiego statku poza lotniskiem — na obszarze lądowym Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i na Morzu Bałtyckim w granicach polskiego rejonu informacji powietrznej; granice tego rejonu określają odrębne przepisy.

2. Działaniem systemu ratownictwa objęte są wszystkie statki powietrzne — cywilne, wojskowe oraz będące w służbie celnej i służbie porządku publicznego. System ratownictwa zapewnia również udzielenie pomocy osobom innym niż załoga i pasażerowie statku powietrznego, uszkodowanemu w wyniku wypadku statku powietrznego.

§ 3. 1. W skład systemu ratownictwa wchodzi jednostki organizacyjne resortów obrony narodowej, komu-

nikacji, spraw wewnętrznych, zdrowia i opieki społecznej oraz gospodarki morskiej, zwane dalej „jednostkami systemu ratownictwa”.

2. Jednostkami systemu ratownictwa resortu obrony narodowej są:

- 1) Ośrodek Koordynacji Poszukiwań i Ratownictwa Lotniczego w Warszawie, zwany dalej „Ośrodkiem Koordynacji” — organ wyznaczony do organizowania i koordynowania poszukiwań i akcji ratowniczej statków powietrznych,
- 2) podośrodki koordynacji poszukiwań i ratownictwa lotniczego w Warszawie, Bydgoszczy, Wrocławiu i Gdyni, zwane dalej „podośrodkami koordynacji” — organy wyznaczone do współdziałania w organizowaniu oraz prowadzeniu poszukiwań i akcji ratowniczej statków powietrznych,
- 3) organy służby ruchu lotniczego — obowiązane do zapewnienia bezpiecznego poruszania się statków powietrznych poszukiwawczo-ratowniczych w przestrzeni powietrznej oraz zawiadamiania organów wymienionych w pkt 1 i 2 o statkach powietrznych, które znajdują się w zagrożeniu lub uległy wypadkowi i potrzebują pomocy,
- 4) organy radiotechniczne — obowiązane do radiolokacyjnego obserwowania przestrzeni powietrznej kraju w celu wykrywania zagrożenia statków powietrznych